

Ἡ λειτουργιὰ εὐφρόσυνη, σὰν ἀπελή γαλήνη,
σὰν μοσχολίθανου πνοὴ ἡ τὸν ούρανὸν ἀνεβάνει,
κι' ἀπάνω ἡ τὸν ἀκτινῶτό, ἡ τὸν φεγγοδόλο θόλο
γέρνεις ψηλὰ τὰ μάτια σου γεμάτα εὐγνωμοσύνη.

Καὶ ἀγκαλά ὄλλον θεὸν ὅῶ τώρα προσκυνᾶνε
καὶ τὸ ἄγιο βῆμα ἐμόλυναν καὶ τὰ ιερὰ τσακίσαν,
πάλι μὲν εὐλάβεια ἀμετρητὴ θέλεις νὰ γονατίσῃς
καὶ τὴς ἀρχαιαῖς ν' ἀσπασθῆς τὴς μαρμαρένιες πλάκες,
γιατὶ ἔνα αἰσθημα διαθὺ γεμίζει τὴ ψυχή σου,
σὰν νὰ ἦνε ἀκόμα ὁ Βασιληὰς μὲ τοὺς Συγκλητικοὺς του
καὶ μέσ' ἡ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν σὰν νὰ κουνιέται δὲ θόλος
καὶ ἀντηχάει μὲ θρίαμβο αἰώνιο : « Ἄλληλούϊα ! »

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΜΥΡΝΩΦ

ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΜΙΑ δεσποσύνη, ύπερβολικὰ ὥριμος, ἐνήγαγε εἰς τὸ δικαστήριον ἔνα κύριον, ισχυριζομένη ὅτι ἐδελεάσθη ἀπὸ τὰς ἐρωτικὰς του ἐπιθέσεις καὶ ἀπώλεσεν ὅ, τι εἶχε τιμαλφές, ὅλον τὸ κεφάλαιον μιᾶς κόρης. Ζητεῖ δὲ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ν' ἀντικατασταθῇ τὸ καταστραφὲν κεφάλαιόν της δι' ὄλλον τοιούτου εἰς μεταλλικόν.

Ἄλλ', ὁ κύριος ισχυρίζεται ὅτι δὲν ἔλαβε τίποτε, διότι τὸ κεφάλαιον δὲν ὑπῆρχε πλέον καθ' ἣν ὥραν ἡ δεσποσύνη νομίζει ὅτι τῆς τὸ ἀφήρεσεν οὗτος.

— Ψεῦδος! κύριει δικασταί! ἀναφωνεῖ ἔξαλλος ἡ γηραιὰ δεσποινίς.
— Εχώ πιστοποιητικὸν ἀπὸ δύο ιατρούς! . .

— «Α! λαμπρά! — διακόπτει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου μετ' ἀφελειάς· παρουσιάσατε το νὰ τὸ ἴδουμεν· ἀπὸ πότε χρονολογεῖται;

Καὶ ἡ δεσποσύνη, κᾶπως ζαλισμένη :

— Ἀπὸ τὰ 1855.